

І. Д. Гамкало

Копко Максим Петрович

КОПКО Максим Петрович (1859, с. Боршевичі, нині Старосамбір. р-ну Львів. обл. – 1918, Харків) – диригент, композитор, педагог, священник УГКЦ. Закін. Перемишл. г-зію, Львів. духовну семінарію (1884), де також від 1881 керував хором. Учителював. 1892–1907 викладав музику та керував хором у Перемишл. жін. учител. семінарії. 1891 разом з [Й. Кишакевичем](#) створив хор «Перемишльський Боян», з яким пропагував твори М. Лисенка, М. Вербицького, С. Воробкевича, брав участь у Шевченків. концертах. Водночас – керівник хору при кафедрал. соборі. 1897 заснував видавництво «Музична бібліотека», де у влас. упорядкуванні видав зб. «Воскресеніє Христове» (1898), «Пісні церковні Перемишльщини», «Пісні на Рождество Христове» (обидві – 1900), «Наші думи, наші пісні» (1902; 1908), «Великопосні пісні» (1902), «Пісні на Святий Вечір» (1905). Автор метод. підручника для співу з нот «Самоучка» (1907, 2-е вид.; усі – Перемишль). 1917 переїхав до Харкова, де загинув від рук бандита.

Основні твори

кантата «Гамалія» (сл. Т. Шевченка, 1894), хори «Де срібнолентний Сян пливе», «До Русі» (обидва – сл. Г. Цеглинського, 1892), музика до драм. вистав (зокрема «Ніч Вифліємська» І. Луцика, 1894), літургії (1897, 1899, 1912), псалом «Благообразний Йосиф» (1897) та ін.

Рекомендована література

1. Горак Р. Унікальний портрет // *Музика*. 1988. № 4.

Бібліографічний опис:

Копко Максим Петрович / І. Д. Гамкало // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-3401>

